

Jeg tror, det også her handler om at skabe noget mere gennemsigtighed. Der er et eller andet paradoks i, at man møder den ene socialudvalgsformand og den ene borgmester efter den anden, som er stolt af netop deres hjemmepleje eller deres ældrepleje, og når man så tager ud og besøger kommunerne, møder man mange ældre, som siger, at det er godt at blive ældre i netop den kommune, samtidig med at de ofte siger: Vi frygter den situation at komme på et af kommunens plejehjem.

Jeg tror på mere gennemsigtighed i den måde, tingene er tilrettelagt på, en mere klar indgangsvinkel, som hedder, at kommunerne i højere grad skal tvinges til over for deres borgere at tilkendegive, hvad det er for et serviceniveau, man vil have, og så lade sig evaluere og på et åbent byrådsmøde sammenligne evalueringen med det, der var intentionerne fra politikernes side: Hvordan står det til i virkelighedens verden? Jeg skal sige, at der er nogle steder, hvor det kan gøres bedre, når det gælder personale, og her var der en spændende debat, som jeg kunne genkende mange momenter i.

Så skal jeg bare slutte med at sige to ting: For det første ser vi nogle forskelsbehandlinger, som ikke er helt fair med hensyn til formuegrænserne, som er fra 10.000 kr. i nogle kommuner og op til 100.000 kr. i andre. Her vil jeg gerne sende et signal om, at det skal gøres mere ensartet, og at vi skal have hævet bundgrænsen. Og for det andet vil jeg tilkendegive, som det også har været sagt undervejs, at jeg tror, der er behov for, når det gælder ældreområdet, at vi i de kommende år får bygget noget mere.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal takke for debatten og ikke mindst takke SF, CD og Kristeligt Folkeparti, som jeg følte rent holdningsmæssigt var tættest på noget af det, vi har prøvet at udtrykke. Men også tak til regeringen, som trods alt har givet nogle generelt positive meldinger om at tage mere fat i nogle af de problemer, vi har drøftet i dag, og helt konkret, som jeg hørte det, prøve at se på, om der er bilstandsmodtagere, der er endt i fuldstændig fastlåste situationer, som man er nødt til at få åbnet op for.

Der er problemer med sygedagpengene, og det er fint med en hurtig indsats, men det må være sådan, at hvis man ikke er kommet i arbejde igen, hvis man ikke er kommet i gang med revalidering, eller hvis man ikke har fået tilkendt en pension, skal retten til sygedagpen-

ge fastholdes. Sådan må det være, og jeg tror også, der i debatten har været en fælles forståelse for, at sådan skal det blive.

Jeg forstod også, at det er ministerens opfattelse, at det er en selvfølge i henhold til loven, at mennesker skal tages med på råd, når der bliver truffet beslutning om deres fremtid, f.eks. når det gælder om at få tilrettelagt en aktiveringsindsats. Vi kan bare notere, at det altså alt for ofte ikke sker. Det er diktater, der gives, og derfor vil vi efter denne debat tage en videre dialog med ministeren om, hvordan vi kan sørge for, at det faktisk sker, så det ikke er et spørgsmål om, at vi skal stå og diskutere, om loven er god nok, men at vi får praksis ændret. Det sidste er selvfølgelig også det vigtigste. Jeg er også glad for tilsagnet her til sidst om, at vi skal kigge på, at pensionisterne i højere grad skal have ret til at få hjælp, når de har medicinudgifter eller andre udgifter, og ikke som i dag, hvor man i nogle kommuner slår kassen fuldstændig i.

Jeg synes også, der har været en god debat om udviklingen inden for ældreområdet: hvordan der kan skaffes flere hænder til at løse opgaverne, og at alle kan se, at der er så elendige vilkår for de ansatte inden for området, at mange flygter bort. Det er en udvikling, der skal vendes, og vi skal sørge for, at der kommer en udvikling med mere medindflydelse, både for de ældre og for dem, der arbejder inden for området. Det er måske i virkeligheden den bedste måde at få en positiv udvikling i gang på.

Der har været lidt diskussion om nogle temaer i vores socialpolitik, og den diskussion tror jeg vi kommer til at fortsætte. Jeg mener f.eks. ikke, det er i overensstemmelse med dansk socialpolitik, at man fuldstændig kan fratage mennesker forsørgelsen, og jeg mener, vi må diskutere det. I dag sker det officielt mindst 100 gange i kvartalet, at kommuner lukker kassen i, men reelt sker det formentlig i langt højere grad, og det er ikke en anstændig måde at behandle mennesker på, uanset om vi ikke synes, de helt gør det, vi forventer af dem. Også her er der brug for en indsats.

Der er nogle partier, der har afvist vort vedtagelsesforslag, fordi det er for dyrt. Der er to lidt dyre punkter i forslaget, men de er stadig kun et encifret milliardbeløb værd, og de går ud på, at pensionisterne skal have penge til briller, medicin og tandpleje, og at kontingenterne til a-kasse og fagforening skal nedsættes. Resten